

GO-69 40 ÅR

Detta hade jag aldrig väntat mig när jag var med om att bilda Team Tequila.

Året efter fick vi ändra namnet till GO-69 då bilsportförbundet inte tillät sprit i ett teamnamn. Tänk att denna klubb skulle bli så gammal som 40 år. Detta är dock inte min förtjänst utan Janne Ekmans. När jag p.g.a. arbetsbyte inte fick tid för slotracing efter 1972, tog Lasse Pettersson och Kennet Signal över några år och sedan Janne. Han blev den drivande kraften då vi andra inte hade tid.

Vid 20-årsjubileet kom vi tre in i bilden igen och har nu varit aktiva i 20 år.

Det är än idag Janne som är den drivande kraften i klubben.

När det gäller detta jubileum så är vi flera som lagt kraft för att detta skulle kunna genomföras. Millioner tack till Mia som har haft ett finger med i allt planerande.

43 personer dök upp för att fira tillsammans med oss. Tjugo kom för att köra vårt Jubileumsrace och femton föredettingar dök upp till Veteranracet. Resten kom bara för att ha roligt. Harrysson hade med sig sin dotter Shaan, som bara hade tid för Jubileumsracet. Hon skulle sedan ut och svira med sin nye pojkvän som bor i Götet.

Klockan elva var bilarna besiktigade och kvalet kunde börja. Dagens enda junior, Eric Signal, vann detta på 5.385, 5/1000-delar före Janne Ekman. Landrud blev trea på 5.420 6/1000-delar före Robban Hjelm.

Lars Harrysson var överlägsen i Semi-C som han vann på 231.18. Lasse Pettersson hade lite trubbel till och från och kunde inte rå på Benny Jademyr om andraplatsen. Mats Hummel, Shaan Embrey och jag (Berra) kämpade i botten. Mats fick på slutet först ett drevräs följt av en kvaddad pick-up och sistaplatsen var hans. Jag var ofin nog med att vara före den unga damen.

Semi-B. Här fick Christer Helgesson problem direkt. Insatsen trasslade in sig i hjulen. Börjar det strula så brukar det fortsätta och det gjorde det för Christer.

För de övriga sex gick det bra, det skilde bara tio varv mellan ettan och sexan. Kennet Signal vann på 232.79 knappa varvet före Pigge Elfström. Tre varv efter kom Thomas Schüler 9/100 före Mia Ekman. Även Thomas var alltså ofin. Uffe Törn 5:a och Heléne Bergman 6:a. Efter två körda semifinaler bjöds det på lunch. Mia, vem annars, hade fixat Tornfiskgryta med pasta. Med ny energi i kropparna fortsatta sedan racet.

I Semi-A infann sig inte flytet för Robban som halkade efter. Bättre gick det för Michael Landrud som vann överlägset på 254.55, nio varv före Eric Signal. Lasse Törn, Torgny Nordgren och Lasse Åberg låg hela tiden på säker finalplats. Janne Ekman fick kämpa hårt på slutet för att nå en åtråvärd plats i finalen. Harrysson hamnade på den retliga 9:e platsen, halvvarvet efter Pigge.

Finalen i Jubileumsracet blev kattens lek med råttan. Michael körde över 25 varv fler än tvåan. Om andraplatsen blev det dock en riktig fight mellan Janne och Signalarna. Dessa tre kom

också över 400 körda varv. Kennet höll undan dryga varvet före Janne, och trots en finfin spurt på sista spåret hann inte Eric ikapp de båda bortflyende gubbarna. Lasse Åberg, Torgny Nordgren, Lasse Törn och Pigge fick harva bakom de fyras gäng, och slutade i nämnd ordning.

1.	Michael Landrud	Åtvidaberg	427.73
2.	Kennet Signal	GO-69	406.97
3.	Janne Ekman	GO-69	405.25

Under tiden som finalen gick dök veteranerna upp en efter en. Det blev ett sorl i lokalen då det berättades minnen från den gamla goda tiden. Efter finalen blev det viktigare saker att tänka på. Alla fick nu tre minuters träning på vart och ett av de fyra mittenspårerna. Semi och final skulle köras på dessa spår. När alla fått leka i 12 minuter var, började allvaret. Janne hade byggt ihop fyra fräscha bilar till detta Veteranrace. Kvalet kördes på orange spår och blev mycket jämn. Snabbast blev Anders Myrberg på 6.527 tätt före Thomas Hansson 6.547 och Stefan Mattsson 6.581. Nu var det dags för fyra semifinaler 4 x 2 minuter. I Semi-D vann Christer Blixt på 56.80 före Berndt-Inge Pettersson 55.35 och Lloyd Hjärth 52.52.

Semi-C. Här var det inte lika många avkörningar och alla körde längre än i förra semifinalen. Peter Bäckström körde dryga 16 varv på varje spår och vann på 65.65. Hårt blev det om andraplatsen mellan Knacke Börjesson och Morgan Carlsson. Den senare körde 63.09 och fick se sig slagen med 32/100. Glenn Hjärth fixade 60.50.

Det blev samma visa i Semi-B. Alla körde längre än de tidigare. Färre avkörningar och jämt till tusen. 1,37 varv mellan förste och fjärde man. Bjarne Lilliendahl vann på 68.94 före Krister Martinsson, Danne Martinsson och Henrik Ekwall.

Skulle mönstret hålla sig även i Semi-A? Denna semi blev lite hetsigare och faktiskt blev det så att ingen kom upp till längderna i Semi-B. Anders Myrberg vann på 67.49 och missade finalen med 8/100. Thomas Hansson hade 66.42, Stefan Mattsson 65.22 och Christian Ekwall 64.73.

Alla från Semi-B gick alltså till final. Skulle finalen bli lika jämn och välkörd som semi? Grabbarna körde som om de aldrig gjort något annat. Jag tror att många de som är aktiva idag hade fått det jobbigt att hänga med.

Finalen kördes 4 x 4 minuter och i halvlek ledde Bjarne på 69 varv, de övriga tre hade 68. På tredje spåret tappade Henrik något varv men var inte borta från en topplacering. På de sista fyra minuterna gjorde Bjarne ett par ödesdigra avkörningar och Martinsönerna slank förbi. Mindre än två varv mellan de tre första, en helt otrolig final fick vi skåda.

1.	Danne Martinsson	139.05
2.	Christer Martinsson	137.81
3.	Bjarne Lilliendahl	137.38

Under Veteranracet hade man dukat upp fyra långbord, och i köket jobbades det för högtryck. Fantastiska Mia hade fixat Kyckling, sparris och ris och en underbar rosépepparsås till huvudrätt. Ingela Martinsson och Gunnel Ljungdahl hade bakat tårtorna.

Jubileumsfesten började med bubbeldricka och lite snacks, innan alla tog plats vid de fyra långborden. Alla lät sig väl smaka och stämningen var hög, alla såg ut att trivas. Lasse Törn, vår ordförande, blev förste talare. Han snackade lite om vad som hänt på 40 år och avslutade med ett fyrfaldigt leve för klubben. Det blev ännu ett hurrande, dels för Uffe Törn som är lika gammal som klubben och för Lloyd som nyss fyllt 70. Nu sjöngs det även, Ja må dom leva.

Stefan Mattson blev näste talare. Han snackade om gamla tider och hyllade Janne och Mia för allt de gjort för klubben och för detta jubileum. Det utbringades också en skål för lilla mig, som grundare av klubben och en eldsjäl för sporten. Jag måste erkänna att jag blev mycket rörd. Han avslutade sitt tal med en sång, en liten fräckis.

Till kaffet tog Lloyd till orda, och mycket rörd fick han fram ett tack till oss alla. Han berättade också hur han kom i kontakt med sporten via ett besök i USA. Innan prisutdelningen var det Mia som höll tal. Hon hade fått till ett fyndigt tal som var indelat i tioårsintervaller.

Efter detta öppnade baren och en massa skojrace kördes. Det blev bl.a. ett Uddevalla-Relax-Race som Knacke vann. Gunnel kom med idén att köra ett tjejrace. Det blev ett tvillingrace. Två flickor om en bil, och så var de tvungna att byta förare när tävlingsledaren, Lars Harrysson, meddelade detta. Jag tror att alla åtta var vinnare. Det kördes även race med dubbla depåstopp osv, osv, osv.

Överallt i lokalen stod det grupper och snackade och garvade och gladdes åt att få snacka om tiden före murens fall.

De sista droppade av vid tvåtiden, kvar blev Gunnel och jag som skulle sova över på banan. Vi hann att städa lite också innan vi åkte hem på söndagen.

Denna gång får ni inga roliga historier, för de kan inte överträffa det roliga alla hade under detta jubileum. Ni får istället texten till Stefans sång.

Vad skall man göra när snoppen står?
Man skall lägga den på spåret där tåget går.
Vad skall man göra när tåget har gått?
Kolla vilka skador som loket fått.

Nu kan jag bara önska och hoppas att jag är pigg och kry om tio år, för då smäller det igen, var så säkra.

Berra

